

216

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΨΗΦΙΣΘΕΙΣΑΙ

ΩΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΘΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΥΤΟΥ,
ΕΚ ΤΩΝ ΜΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ

(Συνεδρίασις ΙΓ' τῆς 18 Φεβρουαρίου 1910.— Β' ἔκτακτος
Σύννοδος ΙΗ' Περιόδου)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1910

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΨΗΦΙΣΘΕΙΣΑΙ

ΩΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΘΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΑΥΤΟΥ,
ΕΚ ΤΩΝ ΜΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ

(Συνεδριάσις ΙΓ' τῆς 18 Φεβρουαρίου 1910.— Β' ἔκτακτος
Σύννοδος ΙΗ' Περιόδου)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1910

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Β' ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
ΨΗΦΙΖΕΙ

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τηροῦσα ἀπαρασκαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱερούς, ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

ΣΗΜ. Σημειοῦνται δι' ἀστερίσκου τὰ ἄρθρα ὧν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ ἀναθεώρησις ἢ συνδυάζονται πρὸς αὐτά.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

* Ἀρθρον 3.*

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη (ἀναλόγως) τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

* Ἀρθρον 4.*

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαράβιαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτεν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

* Ἀρθρον 5.*

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται ἀνεὺ ἡτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλάξεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται ἀνεὺ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τοῦ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς του εἶτε ν' ἀπολύσῃ αὐτόν, εἶτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλάξεως· παρελθουσῶν τῶν τριῶν ἡμερῶν χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐντάλμα φυλάξεως, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἶτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἶναι, εἶτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτόν παρὰ χρεῖμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρὰ νόμῳ κατακρατήσῃ.

* Ἀρθρον 6.*

Επὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἑγγυήσει, ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευματος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλάξεις δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν δύο μηνῶν (ἀνεὺ δικαστικοῦ βουλευματος, ὑποκειμένου καὶ τούτου εἰς ἀνακοπήν, οὐδὲ μετὰ τὸ βούλευμα πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

* Ἀρθρον 7.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνεὺ νόμου, ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

* Ἀρθρον 8.*

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτόν δικαστοῦ.

* Ἀρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀναφέρονται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

* Ἀρθρον 10.*

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέχεσθαι ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως· μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται νὰ ἀπαγορευθῶσιν, ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπικηται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

* Ἀρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὅτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τούτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

* Ἀρθρον 12.*

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσῃ.

* Ἀρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ ἐλληνικοῦ ἐδάφους.

* Ἀρθρον 14.*

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχες ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἶτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἶτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν ἡ κατάσχες μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἐνεκα πρόσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει, ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως,

οφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἡ κατάσχες αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Εἰς μόνον πολίτας Ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδων.

*Ἀρθρον 15.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἀρθρον 16.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἀρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ἀνάγκην, προστηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Ἀρθρον 18.

Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Ὁ πολιτικὸς θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέτων, καταργεῖται.

*Ἀρθρον 19.

Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

Ἀρθρον 20.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαράβιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

*Ἀρθρον 21.

Ἄπασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ ἔθνους, ἐνεργούνται δὲ καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα. +

2 + 4c. 52. 2

44

*Ἀρθρον 22.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

+ 4c. 2

*Ἀρθρον 23.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνασκει τοῦτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

*Ἀρθρον 24.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

*Ἀρθρον 25.

Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορριφθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν δύο νομοθετικῶν ἐξουσιῶν, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

+ 4c.

*Ἀρθρον 26.

Ἡ κύθηντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

*Ἀρθρον 27.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

4c. 2

*Ἀρθρον 28.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

+ 4c. 2

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

*Ἀρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἀρθρον 30.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖναι προσηγορευομένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος, ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ἐλοκληρίου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογρά-

φ.ε.φ.ε. 59

Ε.π.π. Α' Συνεδ.

8970

8989-8990

+ 37, 39, 49, 50, 52, 55, 78, 80, 81, 86, 109
 Συνεδρ. Συνεδρ. Συνεδρ.

φονται ταύτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὅρκον.

* Ἀρθρον 31.*

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἔχει τὸν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινώνει δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἄνευ νόμου ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

* Ἀρθρον 33.

Οὐδεμίᾳ παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγῇ χώρας δύναται νὰ γείνη ἄνευ νόμου. Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρεφῶσι τὰ φανερά.

* Ἀρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλ-
 + καὶ πάλιν εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

* Ἀρθρον 35.*

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαιᾶ Διτάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

* Ἀρθρον 36.*

Ὁ Βασιλεὺς κυρώνει καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους. Νομοσχέδιον, ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ μὴ κυρωθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου, λογίζεται ἀκυρωθὲν.

* Ἀρθρον 37.*

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ, ὅσάκις τὸ κρίνει εὐλογον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξίν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ

διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ δια-
 λαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

* Ἀρθρον 38.*

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐναρξίν, ἢ νὰ διακόπῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς βουλευτικῆς συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς βουλευτικῆς συνόδου ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

* Ἀρθρον 39.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομέ-
 νας ποινάς, ἐξαίρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμέ-
 νων, πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίας μόνον ἐπὶ πολιτι-
 κῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

* Ἀρθρον 40.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονέμῃ τὰ κανονι-
 σμένα παράσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

* Ἀρθρον 41.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα, κατὰ τὸν νόμον.

* Ἀρθρον 42.

Ἡ Βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἢ δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α' ἑτησίᾳ χορηγία. ἐν τῇ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρώην Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθὲν ποσόν, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσόν τοῦτο δύναται νὰ αὐξηθῇ μετὰ δεκαετίαν διὰ νόμου.

* Ἀρθρον 43.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πα-
 ρόντος Συντάγματος θέλει δώσῃ ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὁμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ
 ἁδιαιερέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρη-
 σκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς
 νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπε-
 ρρασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ
 Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ῥητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συναδόντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαίτεροι νόμοι.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 45.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰας-δήποτε Ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπεπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὁμνύει, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ Διάδοχος ᾖ ἀνήλικος ἢ ἄπὼν καὶ δὲν ὑπάρχῃ Ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὀρισμένος, ἡ Βουλὴ, καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθῃ, συνέρχεται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ

βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ Βασιλέως, ἢ δὲ συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀρίξεως τοῦ Διαδόχου. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσαι τὰ περὶ τῆς Ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐὰν, ἀποδιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ Διάδοχος αὐτοῦ ᾖ ἀνήλικος, ἡ Βουλὴ, καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ περίοδος αὐτῆς, ἢ διελύθῃ, συνέρχεται διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποδιώσαντος Βασιλέως ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος Διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χρεῖαν τῆς, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει χρεῖας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ, καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθῃ, ἐκλέγει προσωρινῶς διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἑλλήνα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως· ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, εἰς ἔν μετὰ τῆς Βουλῆς συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἐνεκεν ἀποδημίας ἢ νόσου κρίνῃ ἀναγκασίαν τὴν σύστασιν Ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν ᾖ εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴν συνεργομένην, ἐὰν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει Ἀντιβασιλέα καὶ, χρεῖας καλούσης, ἐπίτροπον, διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας. +

ἔχ. δ.

ἡ Βουλὴ δύναται νὰ
ἐκλέξῃ καὶ ἀντιπρόσωποι
ἐκ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
ἀνωτέρων ἀρχῶν καὶ
ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ

Περὶ τῆς Βουλῆς.

* Ἀρθρον 54.*

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρῶ-
την Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὴν συγκαλέσῃ
πρότερον. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾖται
βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν οὐδὲ μακροτέρα τῶν ἑξ.

* Ἀρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύ-
ναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, κατ'
αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ
ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα
δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματός συζήτησις
πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

* Ἀρθρον 56.*

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι
ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος καὶ ἐνὸς τῶν
μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν πα-
ρόντων μελῶν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορ-
ρίπτεται.

* Ἀρθρον 57.*

Οὐδὲν νομοσχέδιον γίνεται δεκτόν, ἂν δὲν συζητηθῇ
καὶ ψηφοφορηθῇ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν
κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

* Ἀρθρον 58.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς,
διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως
παρουσιάζονται διὰ τινος Βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ
γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς
τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς,
οἷτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διςσαφήσεις, ὡς αἰεὶ ζητη-
θῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίζῃ, ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξετα-
στικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς.

* Ἀρθρον 59.*

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται, ἔαν προη-
γουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθῇ ὑπὸ
τοῦ Βασιλέως.

+ * Ἀρθρον 60.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸν προσδιορισμὸν τῆς

στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν
καὶ τὴν ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἀποφα-
σίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ
Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ
ἀπολογισμόν. Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βου-
λὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης συνόδου, ἡ δὲ
ἐξέτασις αὐτοῦ γίνεται παρ' ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς
καὶ ψηφίζεται ἁπαξ.

* Ἀρθρον 61.

Οὐδεμίαν σύνταξιν ἢ ἀμοιβὴν δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου
ταμείου ἄνευ νόμου.

* Ἀρθρον 62.

Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὅπωςδὴποτε ἐξε-
τάζεται, ἔνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

* Ἀρθρον 63.*

Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν
καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ
ἁδείας τοῦ Σώματος· τοιαύτη ἁδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ
ἐπ' αὐτοφώρῳ κηκουρήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν
ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς
συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς
μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ Βουλευτὴς τύχῃ διατελὼν ὑπὸ προσωπικὴν κρά-
τησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς
ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

* Ἀρθρον 64.

Οἱ Βουλευταὶ ὁμνύουσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόν-
των αὐτῶν, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρία-
σιν, τὸν ἐξῆς ὅρκον :

«Ὁμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ
ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα
καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύν-
ταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω
δεῦνυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἀλλότρησιν Βουλευταῖ, ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «ὁμνύω
εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριά-
δος», ὁρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίᾳς αὐτῶν θερησκείας.

*Αρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκ-
πληροῦ τὰ καθήκοντά της.

Αρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγμένων ὑπὸ
τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, κα-
θολικῆς καὶ μυστικῆς (διὰ συγκριδίων) ψηφοφορίας (κατὰ τὸν
ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης ψηφισθησόμενον περὶ ἐκλογῆς
νόμον, μεταβλητὸν ὄντα κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ).

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται
ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Αρθρον 67.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ
μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Αρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν (ἐκάστης ἐπαρχίας) προσδιο-
ρίζεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς· οὐδέποτε ὅμως ὁ
ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ᾔηται ἐλαττω-
τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Αρθρον 69.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τετραετίαν.

Αρθρον 70.

Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς, ἀπαιτεῖται νὰ ᾔηται πο-
λίτης Ἑλλήν, (ἐκ τῆς ἐπαρχίας παρ' ἧς ἐκλέγεται, ἢ πρὸ
δύο ἐτῶν τουλάχιστον ἐγκατεστημένος ἐν αὐτῇ, ἀπολαμ-
βάνων πρὸ διετίας τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικά δικαιώματα)
ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας
αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν
ἀπαιτούμενα προσόντα.

Αρθρον 71.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς
τὰ τοῦ ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τοῦ δημάρχου.
Οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἀξιω-
ματικοὶ ἐκλέγονται, ἀλλ' ἐκλεχθέντες τίθενται εἰς διαθε-
σιμότητα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βουλευτικῆς περιό-
δου, καὶ διατελοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην κατὰστασιν μέχρι
τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνακλήσεώς των.

Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς χορηγεῖται, ἐπὶ τῇ αἰτήσσει αὐ-
τῶν, ὑποχρεωτικῶς πέντε καὶ ἡμίσεος μηνῶν κανονικὴ

ἄδεια ἀπουσίας, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν.]

Αρθρον 72.

Βουλευταὶ διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐμ-
μισθον πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ προβιβαζό-
μενοι κατ' ἐκλογὴν καὶ δεχόμενοι, πύουσιν ἀμέσως τῶν
βουλευτικῶν καθηκόντων.

Αρθρον 73.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν,
καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφουμένων ἀμφισβητήσεων.

*Αρθρον 74.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐπαρ-
χίαν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς ἀντι-
προέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

Αρθρον 75.

Οἱ εκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευταὶ λαμβάνου-
σιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖου ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην
τακτικὴν σύνοδον δραχμὰς δισχιλίας. Ἐν περιπτώσει ἐκ-
τάκτων συνόδων, ἀποδίδονται αὐτοῖς μόνον τὰ ἐξόδα τῆς
ἀφίξεως καὶ τῆς ἐπανόδου.

*Αρθρον 76.

Οἱ βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπη-
ρεσίας ἢ ἄλλως πῶς μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ
τὸ τυχὸν ἐλλεῖπον μέχρι τῆς ἀνατέρω ὁρισθείσης ἀπο-
ζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Αρθρον 77.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διο-
ρισθῇ Ὑπουργός.

Αρθρον 78.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἰσοδὸν ἐλευθέρων εἰς τὰς συνε-
δριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὡς ἀπὸ ζητήσεως τὸν
λόγον· ψηφοφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν ᾔηται μέλη αὐτῆς. Ἡ
Βουλὴ δύναται ν' ἀπατήσῃ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Αρθρον 79.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἐγγραφὸς ἢ προφορικὴ
δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Αρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουρ-
γοὺς ἐνώπιον ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ προεδρεύομενον

[κατὰ τὸν περὶ εὐθύνης τοῦ ἀντιπροέδρου νόμον]

ὕπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, θέλει συγκαροτηθῇ ἐκ δώδεκα ἄλλων μελῶν, ἅτινα θέλουσι κληρωθῇ ἐξ ὅλων τῶν ὑπαρχόντων πρὸ τῆς κατηγορίας ἀρειοπαγῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν.

(Ἡ κλήρωσις θέλει γείνη) ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. τὴν δὲ διαδικασίαν θέλει ὀρίσει μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ περὶ τοῦτου νόμου αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαστήριον.

Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει τὰ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν· ὁ νόμος δὲ αὐτός θέλει καθυποβληθῇ καὶ ψηφισθῇ εἰς τὴν πρώτην συγκαροτηθησομένην βουλευτικὴν σύνοδον.)

* Ἀρθρον 81.*

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτούς, καὶ τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δικαστήριον νὰ τοὺς διακλῇ ἐνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρνόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθήκοντων τῶν.

* Ἀρθρον 82.*

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονείμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.¹⁾

* Ἀρθρον 83.*

Καθίσταται πρὸς κατασκευὴν καὶ βράχυνον τῶν νομοσχεδίων σώμα συμβουλευτικόν, ὀνομαζόμενον Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐδρεῖον ἐν Ἀθήναις.

* Ἀρθρον 84.*

Πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰσχαθέντα εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, τὰ μὴ συνταχθέντα ἢ προβασμισθέντα ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας καὶ πάντα τὰ ὑπὸ Βουλευτῶν εἰς τὴν Βουλὴν προταθέντα, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, θέλουσι παραπέμπεσθαι ὑπὸ ταύτης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

1) Τὰ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἄρθρα 83, 84, 85 καὶ 86 κατηργήθησαν διὰ τοῦ νόμου, ΡΙΒ' τῆς 25 Νοεμβρίου 1865.

Ὡσαύτως ἡ Βουλὴ, ἐὰν ἐγκρίνῃ, δύναται νὰ παραπέμῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτῆς τοπολογηθέντα νομοσχέδια.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, λαβὼν τὰ ὡς εἰρηται διαβιβάσθεντα εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοσχέδια, θέλει μελετᾶ τὰς διατάξεις αὐτῶν καὶ θέλει ἐκφέρει γνώμην ἐφ' ἑκάστης τῶν διατάξεων τῶν, τὴν ὁποίαν θέλει διαβιβάζει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν παράτασιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας, δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτην παρὰ τῆς Βουλῆς, ἥτις δύναται νὰ παρατείνῃ αὐτὴν ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ἡμέρας.

Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν διατάξεων νομοσχεδίου τίνος γνώμην τοῦ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἡ Βουλὴ προβαίνει καὶ ἄνευ ταύτης εἰς τὴν περαιτέρω συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

* Ἀρθρον 85.*

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐν δύναται νὰ ᾖ ἐλασσὼν τῶν δέκα καὶ πέντε, οὐδὲ μείζων τῶν εἰκοσιν, ὁ δὲ μισθὸς ἑκάστου αὐτῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας κατ' ἔτος.

* Ἀρθρον 86.*

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον προσυπογράφει τὰ διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν.

Ἡ ὑπηρεσία ἑκάστου αὐτῶν εἶναι δεκάετης, ἐκεῖνοι δέ, τῶν ὁποίων ἡ διάρκειά τῆς ὑπηρεσίας ἔληξε, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα παντὸς δημοσίου ὑπαλλήλου, πλὴν τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ. Οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

* Ἀρθρον 87.*

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρειοπαγῆται καὶ ἐφέται, καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καθίστανται ἰσόβιοι μετὰ παρέλευσιν τετραετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος, οἱ δὲ πρωτοδίκαι μετὰ παρέλευσιν ἑξαετίας. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰσταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ψῆφον ἔχόντων μελῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουσιν ὀρισθῆ δι' εἰδικοῦ νόμου ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρον 90.*

Εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολύουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

Ἄρθρον 91.*

Δικαστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἑκκατὰ δικαστήρια, ὅφ' οἷον δὴποτε ὄνομα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Ἄρθρον 92.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημοσίαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀποφασιν.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾔναι ἡτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 94.

Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 95.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὅσακις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρον 96.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας καὶ ναυταπάτης κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων. †

Ἄρθρον 98.*

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ μελῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐνεκα γήρωος ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 99.

Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύνανται νὰ διακρίνη εἰς τὸ Κράτος ἢ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 100.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

Ἄρθρον 101.*

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ὑπάγονται εἰς τὰ ταχτικά δικαστήρια, παρ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι· αἱ ἄρσεις συγκρούσεως δικάζονται παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Οὐδὲν δικαστήριον, οὐδεμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ἄνευ εἰδικοῦ νόμου. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφισταμένοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 102.*

Δι' ἰδιαίτερον νόμον καὶ ὅσον ἐνεστὶ ταχύτερον θέλει ληφθῇ πρόνοια περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθάρσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δημοσίων χρεῶν.

Δι' ἰδιαίτερον ἐπίσης νόμον καὶ ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου θέλει ληφθῇ πρόνοια :

1. Περί συντάξεως νόμου, κανονίζοντος τὰ προσόντα ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων καὶ
2. Περί ἱκανοποιήσεως τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Ἄρθρον 103.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 104.

Δε. (Ἡ πρώτη βουλευτικὴ συνόδος θέλει συγκροτηθῇ μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἐπionτος ἔτους τοῦ βραδύτερου.)

Ἄρθρον 105.*

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν θέλει γίνεσθαι δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.*

(Ἡ ἐθνοφυλακὴ διατηρεῖται.)

Ἄρθρον 107.*

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος ὥρισμένη ὁμῶς διατάξεις αὐτοῦ ἐκ τῶν μὴ θεμελιωδῶν δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν, ἀλλ' ἀφοῦ παρέλθωσι δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καὶ αὐτοῦ μετὰ ταῦτα βεβαιωθῇ προστηκόντως ἡ ἀνάγκη αὐτή.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθεώρησης θεωρεῖται βεβαία, ἐὰν ἡ Βουλὴ κατὰ δύο συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους διὰ τῶν τριῶν τεταρτων τῶν ψήφων τοῦ ὅλου αὐτῆς ἀριθμοῦ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν δι' ἰδίᾳς πράξεως, ὁρίζουσας τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις.

Ἀπορραϊσθείσης τῆς ἀναθεώρησης, διαλύεται ἡ ὑπάρχουσα Βουλὴ καὶ συγκληθεῖται νῆα εἰδικῶς πρὸς τοῦτο, συγκειμένη ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ Βουλευτῶν, ἥτις ἀπορραϊσθεῖ ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων.

Ἄρθρον 108.*

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἄρθρου εἰς τὴν προσεχῇ βουλευτικῇ περιόδῳ, ἂν τὸ ζητήσωσι τὰ πρὶν τέταρτα τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 109.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ υπογραφῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντός εἰκοσίων τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν υπογραφήν. +

Ἄρθρον 110.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀπορροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ ὑπὸ τῆς ΒΟΥΛΗΣ ΨΗΦΙΣΘΕΙΣΑΙ

ΩΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΕΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΜΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Ἐπισήμων Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς. — Σύνεδρ. 117.

Β' ἐκτεκτὸν Συνόδου 117^η Περιόδου, 18 Φεβρουαρίου 1910.

Ἡ ΒΟΥΛΗ συμμορφουμένη πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος περὶ ἀναθεώρησης μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι,

§ 1) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 περὶ ἀποκλείσμου τῶν μὴ Ἑλλήνων πολιτῶν ἐκ τῶν δημοσίων λειτουργιῶν εἶνε ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀπαίτουντα τὴν ἀνάθεσιν τῆς ὁργανώσεως ὠρισμένων ὑπηρεσιῶν εἰς ἄλλοδαπούς,

§ 2) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5 περὶ τῆς ἀνευ ἀναβολῆς προσαγωγῆς τοῦ κρατηθέντος εἰς τὸν ἀνακριτὴν δὲν ἐξασφαλίζει ἐπαρκῶς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν ἐνεκα τῆς ἀοριστίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῆς,

§ 3) ἡ διάταξις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς προφυλακίσεως εἶνε πλημμελής, διότι δὲν προσδιορίζεται σαφῶς ἡ περὶ ταύτης διαδικασία,

§ 4) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 περὶ τῆς ἐπὶ ἐγγυήσεσι ἀπολύσεως τῶν ἐπὶ πολιτικῶν μὴ συνθέτων ἐγκλημάτων προφυλακισμένων ἐφημερόσθη ἐπὶ βλάβῃ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, διότι δὲν καθιστᾷ ὑποχρεωτικὴν διὰ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν αὐτῶν,

§ 5) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 14 περὶ κατασχέσεως τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἀφίνει ἀπροστάτευτα εἰς τὰς διὰ τοῦ τύπου προσβολὰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας, διότι δὲν περιλαμβάνει καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς βλάβης αὐτῶν,

§ 6) κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἡ μὲν ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ γίνηται δαπάνη τοῦ Κράτους, ἡ δὲ δημοτικὴ δέον νὰ ὀρισθῇ ὑποχρεωτικὴ, ἀκριβέστερον κανονιζομένης τῆς ὑπὲρ ταύτης συμμετοχῆς τοῦ Κράτους· ὅτι προσέτι δέον ν' ἀπαγορευθῇ τὸ συσταίνειν ιδιωτικὰ καταστήματα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

§ 7) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 δέον νὰ σαφηνισθῇ, καθοριζομένης τῆς ἐννοίας τῆς ιδιοκτησίας,

§ 8) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18 περὶ ἐπιβολῆς θανατικῆς ποινῆς ἐπὶ συνθέτων πολιτικῶν ἀδικημάτων δέον νὰ συμπληρωθῇ πρὸς ἄρσιν τῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀμφισβητήσεων,

§ 9) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 30 περὶ Προέδρου τοῦ Υπουργείου εἶνε ἀναθεωρητέα, καθόσον πολλάκις τὰ δημόσια συμφέροντα ἤθελον ἐξυπηρετεῖσθαι τελεσφορώτερον, ἐὰν ἐπιτραπῇ ὁ διορισμὸς τοῦ Προέδρου τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνευ χαρτοφυλακίου καὶ εἰσαχθῇ ὁ θεσμὸς τῶν ὑφυπουργῶν, περὶ ὧν νὰ γίνη προσθήκη ἐν τοῖς ἄρθροις 31, 77, 78, 79, 80, 81 καὶ 82,

§ 10) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 35 περὶ ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων κεῖται ἀσαφῶς καὶ παρουσιάζεται ἀνάγκη καθορισμοῦ μὲν τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐκδόσεως ἐνὸς ἢ πλείονων τοιούτων, ἐπιτρεπτοῦ δὲ τῆς διὰ τοιούτων κωδικοποιήσεως νενομοθετημένων διατάξεων,

§ 11) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 36 περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν νόμων ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως προθεσμίας πρὸς ὑποχρεωτικὴν δημοσίευσιν δύναται νὰ θέσῃ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ὑπεράνω τῆς νομοθετικῆς,

§ 12) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 37 περὶ συγκλήσεως τῶν ἐκλογέων πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν τάσσει διήμενον πρὸς τοῦτο προθεσμίαν, ἥτις ὑπεράγαν μακρὰ γίνεται ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας,

§ 13) αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 37, 38 καὶ 54 περὶ συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους Συνόδους, ἀναβολῆς καὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, δέον ὅπως διασχευασθῶσι συνοπτικώτερον καὶ σαφέστερον,

§ 14) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 56 περὶ ἀπαρτίας ἀπεδείχθη πλημμελὴς καὶ δέον νὰ ὀρισθῶσι τὰ κατ' αὐτὴν διὰ τε τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἐλαττουμένου μὲν τοῦ διὰ τὴν συζήτησιν ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, διατηρουμένης δὲ τῆς ἀπαρτίας τοῦ ἡμίσεος καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν,

§ 15) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 57 περὶ συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων εἶνε ἀναθεωρητέα, διότι σκόπιμον εἶνε νὰ προηγήται πάντοτε τῆς συζητήσεως ἡ παρὰ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασία αὐτῶν, καὶ νὰ ὀρισθῇ ὅτι τὰ αὐτὰ προαπαιτούμενα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἀναβίωσιν καταργηθέντος νόμου,

§ 16) ἐκ τοῦ ἄρθρου 59 δέον νὰ ἐξαιρεθῶσι τὰ περὶ εἰσπράξεως τελωνιακῶν δασμῶν,

§ 17) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 66 περὶ σφαιριδίων εἶνε ἀναθεωρητέα, ὅπως μένη ἐλευθέρα ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ὀρίσῃ καὶ ἕτερον μέσον ψηφοφορίας ἐκτὸς τοῦ διὰ σφαιριδίων,

§ 18) αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 67 καὶ 68 περὶ τῆς ἐπαρχίας ὡς ἐκλογικῆς περιφερείας δέον νὰ τροποποιηθῶσι, καταργηθείσης τῆς ἐπαρχιακῆς διαίρέσεως,

§ 19) ἐν τῷ ἄρθρῳ 69 δέον νὰ προσδιορισθῇ ἀκριβῶς ἡ ἐναρξίς τῆς τετραετίας ἐκάστης περιόδου,

§ 20) ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 70 περὶ ἡλικίας τῶν ἐκλεκτῶν βουλευτῶν εἶνε τροποποιητέα, διότι θεωρεῖται ὑπερβολικὴ ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν,

§ 21) ἐν ταῖς διατάξεσι τῶν ἄρθρων 71 καὶ 72 περὶ ἀσυμβιβάστου τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος δέον νὰ καθορισθῶσιν ἐπακριβῶς καὶ περιοριστικῶς αἱ περιπτώσεις τοῦ ἀσυμβιβάστου, καὶ περιληφθῶσιν ἐν αὐταῖς οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ ἐν γένει,

§ 22) ἐν τῇ διατάξει τοῦ ἄρθρου 73 περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀποφασιζομένων ἀμφισβητήσεων δέον νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῆς περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως βουλευτοῦ,

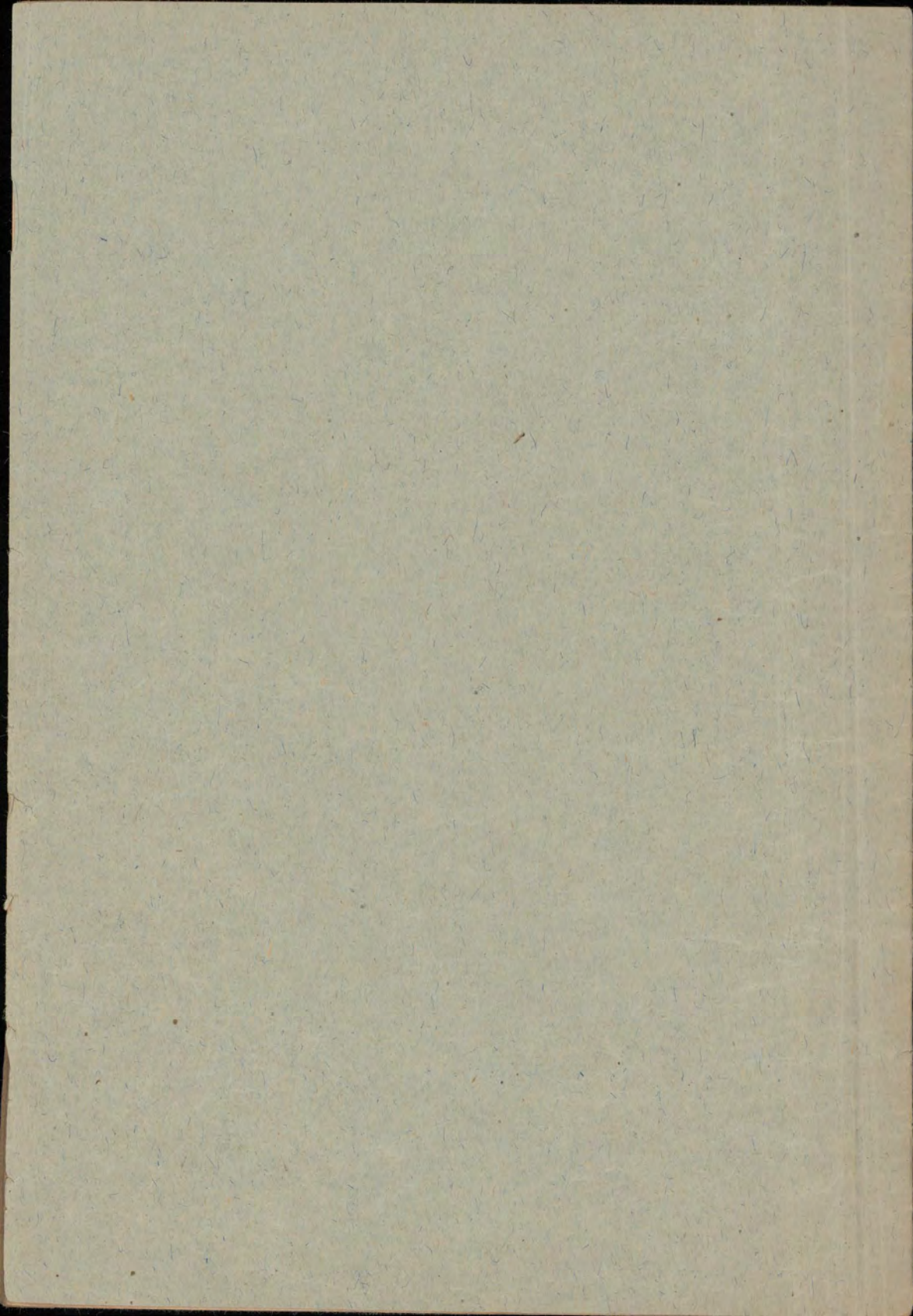
§ 23) τὸ ἄρθρον 75 περὶ βουλευτικῆς ἀποζημιώ-

σεως χωλαίνει και σκόπιμος κρίνεται ο έφάπαξ προσ-
διορισμός αυτής ως έτησίαις και ούχι κατὰ Σύνοδον
ἀποζημιώσεως, § 24) τὰ άρθρα 83—86, 101 και 108 κρίνονται
ἀναθεωρητέα και εἶνε λυσιτελής εἰς τὰ δημόσια συμ-
φέροντα ή ίδρυσις Συμβουλίου, Επικρατείας, πρὸς κα-
πασκευήν και βάσανον τῶν νομοσχεδίων και τῶν ἐκ-
τελεστικῶν διαταγμάτων, και πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑπο-
θέσεων τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ, § 25) ή διάταξις τοῦ άρθρου 90 ως πρὸς τήν μὴ
ισοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν δέον νὰ μεταβληθῇ, ἵνα ή
νομοθετική ἐξουσία ή ἐλευθέρα νὰ κανονίζη και ἄλλως
κατὰ τῆς εἰρηνοδικειακῆς δικαιοσύνης, § 26) ή διάταξις τοῦ άρθρου 91 περὶ ἐκτάκτων
δικαστηρίων εἶνε ἀναθεωρητέα, διότι θεωρεῖται ἀπα-
ραίτητον ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει νὰ ἐπιτρέπηται ή
προσωρινή ἀναστολή τοῦ άρθρου τούτου και τῶν
ἄρθρων 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 και 20, § 27) ή διάταξις τοῦ άρθρου 98 περὶ τοῦ τρόπου
τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδίων εἶναι κανονιστέα σα-
φέστερον εἰς τὰς περὶ ταύτης περιπτώσεις, § 28) ή διάταξις τοῦ άρθρου 105 περὶ τῆς διὰ
σφαιριδίων ἐκλογῆς δέον νὰ καθορισθῇ ως πρὸς τήν
ψηφοφορίαν δι' αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰ περί βουλευ-
τικῶν ἐκλογῶν ως ἀναθεωρητέα κριθέντα ἐν άρθρῳ 66,
§ 29) ή διάταξις τοῦ άρθρου 107 περὶ τοῦ τρόπου
τῆς βεβαιώσεως τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως
τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος εἶνε
ἀναποφεύκτως μεταβλητέα, § 30) τὰ άρθρα 102 και 106 περιστεύουσι τοῦ
κλήρου τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν ἐκλιπόντος ἤδη,

Πηφίσεα

Να ἀναθεωρηθῶσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπανταίαι δια-
τάξεις αὐται τοῦ Συντάγματος δι' Ἀναθεωρητικῆς Βου-
λῆς, συγκειμένης ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ βουλευτῶν.

ὁ βουλευτὴς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς
— 25 —

Δυμόνα Αίγαρα

214

Ευρηματικά τα δύο τα γεγονότα εξελίχθησαν - τα δύο τα
 άτομα - & τα δύο διασώθηκαν τα οποία (αναζήτησε - ανέλαβε/πρε) συνέλαβαν
 τους γυμναστές ώστε αλληλεγγύη & εφάρμοξη των δύο. & τα δύο
 διασώθηκαν - = 5-6, 9, 11, 12, 17. =

Spappig' neli' neri-gover' carlotto e' hadi' i' neli' neri-gover'.
 In der Prozess 3/4 berd'ig' w' d'ich' Bir = 14 =

Proskotky ei' bi' zan' bu goix' dy ci'vadi'ses, et angup'm
dunap'ny azor - jet' ai'p'yx ai'tsypp'y i'ngy'vax' go'i'vax,
zet' angup'm ai'tp'yx up'i' t' duna'nye und'i'tay (16)

Barney & Betty.

Апробация публичной информации охотничьих ресурсов
и Бюджет. = 37, 38, 53, 54 =

Η επιλογή των διατάξεων της Βουλής, σύμφωνα με
 την ταξινόμηση έγινε με βάση, όπως, επισημάνει
 η αιτιολογική έκθεση, τις 5 πρώτες μερίδες της
 γραμμής και αριθμούς = 57-61, 69, 75, 76, 82-84 =

[illegible]

Kaláppípes bűntudatbűnök csejűgye, meggyűlöletűgye meggyűlö-

*Άρθρον 2 §β'.

Τὸ κείμενον τῶν ἁγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον· ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τοῦτου, ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

*Άρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των· μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

*Άρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐγκλήματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τῶ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνδρόθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσᾶν εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

*Άρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦτου ἐπὶ ἐγγυήσῃ ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευμάτος, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἡ προφυλάκις δύναται νὰ παραταθῇ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

*Άρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχὰς ὑποχρεομένας εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγράφω ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἡ ἀναφορά ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ υποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεως ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

*Άρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους, τοῦ Κράτους, ὅτινες ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμός τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἕνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ κατὰ-χρήσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἑκατόν.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος δύνανται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχες ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἕνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν· ἀλλ' ἐν ταιούτῃ περιπτώσει ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἡ κατάσχεσις αἵρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευμάτος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχθέν, ὅχι δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύνανται καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἡ δημοσίευσις εἰδήσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάσχεσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνθρώπινον πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ἐπὶ τὴν ἀνατάγην ἐκπαιδεῖν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἀπαιτας ἱποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεὰν ἐκ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ τρῶσάπα ἡ ἰδρύσις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσωρινῶς ἀποδεχθεὶς, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἐκδόσιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιοῦχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτῆτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ λαμπρῶν καὶ βεόντων ὑδάτων.

Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκροσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παρα-

ρουμένων υπό τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιδῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως·

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων·

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου, ὑποβαλλομένων αὐτῶν διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ·

γ') Ἡ κατ' αἵτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα·

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαύοντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἀνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικά καὶ ἑκτάκτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὀριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἐπτά οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἐκτάκτων μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἑκτάκτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκείνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύναται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὀριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τῶν δὲ ἑτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, πλὴν τῶν τοῦ καθηγήτοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ· ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσαι τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρηρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικοῦ.

προσωπικού και πάντα τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεοπαγῖται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόδιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἐνεκὰ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὀρίσει τρόπον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύνανται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπάλληλους ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἔμμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἷονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστήθωσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίζει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκὲν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνάστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύνανται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ἑλὼν τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδιδόμενου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύνανται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσωπογεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀνυρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἐτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἰσχύς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ διμήνου, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχύς αὐτῶν ἀδείᾳ πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἡτιολογημένη καὶ ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λαιῶν κανονίζονται δι' ἐιδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, ὅφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπεύγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικά δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγχρούσεων μετὰ δὲ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μετὰ δὲ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαίτερος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, αποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγитῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται, ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μόνιμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον αποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῇ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαίτεροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.

Ἄρθρον 103.

Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγитῶν, ἱερῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγχροτουμένου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίσῃ τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἑκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδεμίαν δ' ἄλλην ἄδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶνε ὅσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των· μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶνε δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶνε ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Πρότασις τοῦ κ. Μ. Γαλιανοῦ περὶ προτῆκης εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος δευτέρου ἐδαφίου.

«Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶνε ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποῖαν συντάσσονται τὰ πολίτευμα καὶ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παρὰ τοὺς αὐτῆς ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται».

Πρότασις τοῦ κ. Μ. Γαλιανοῦ περὶ προτῆκης τελευταίου ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 2. τοῦ Συντάγματος.

«Τὸ κείμενον τῶν ἀγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τοῦτου ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως».

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδὲς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἡτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καὶ νοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλληφθεὶς κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμοδίον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἐδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκάσιου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα, εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκτέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς ὀφείλει νὰ ἀπολύτῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνδρόωσιν πάσης ζημίας προσηγομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν 10 δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσῃ ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευματος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλακίσεως δύναται νὰ παρασθῇ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

Δηλωτικὴ ἐρμηνευτικὴ ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου.

«Ἡ δικτύωσις τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 6 ἐγένετο ἐπὶ τῇ βίσει τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας καὶ ὑπὸ τὴν σαφῶς προκύπτουσαν καὶ ρητῶς ἤδη δηλουμένην ἔννοιαν, ὅτι δι' αὐτῆς οὐδόλως ἀποκλείεται ἡ ἐν τῷ μέλλοντι εἰσαγωγὴ γενικῶν ἢ εἰδικῶν νόμων, καταργούντων ἢ περιορίζοντων τὴν προφυλάκισιν, ἢ καθιστώντων τὴν ἐπὶ ἐγγυήσῃ ἀπόλυσιν ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸν δικαστὴν».

Ἐννοεῖται ἐπίσης, ὅτι ἡ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τιθεμένη τριμήνος κατ' ἀνώτατον ὅριον διάρκεια τῆς προφυλακίσεως περιλαμβάνει τὸ τε στάδιον τῆς ὅλης ἀνακρίσεως καὶ τὸ τῆς ἐνώπιον τῶν συμβουλίων δικδικασίας ὀριστικῆς ἐκδικάσεως».

Ἄρθρον 9.

«Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεοῦμένους εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγράφον ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἡ ἀναφορά, ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεως ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας».

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμοὶς τις δὲν δύναται νὰ διελυθῇ ἐνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶνε ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ καταχρῆσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἐκατὸν.

Ἄρθρον 14.

«Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶνε ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἐνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις ἐνεκα ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλόντων κατὰφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ υποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως ἡ κατάσχεσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσῃ, ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπ' ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεώς τῃ δημοσίευσιν εἰδήσεων ἢ ἀνακρινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάσχεσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

«Ότε εκδότης εφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀσυνήκως καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων».

Εἰς μόνον πολίτας Ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 16.

«Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ὑποχρεωτική. παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἡ ἴδρυσις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους».

Ἑρμηνευτικὴ δὴλωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16.

«Ἐν τῇ στοιχειώδει ἐκπαίδευσί περὶ λαμβάνεται πᾶσα ἡ νῦν καλουμένη δημοτικὴ ἐκπαίδευσις. ἔστω καὶ ἂν ὁ κύκλος τῶν ἐτῶν τῆς διδασκαλίας ὑπερβῇ τοὺς ἐξ ἐνικυτούς».

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδικτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις ἐρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ, δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ἐρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόκλησιν τοῦ δικαιοῦχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ἐρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ἐριστικῆς ἢ προσωρινῶς ἐρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτῆτου. μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱματικῶν καὶ ρείντων ὑδάτων.

Ἑρμηνευτικὴ δὴλωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17.

«Ἡ Διπλῇ Βουλῇ μετὰ τὰς μαχρὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος συζητήσεις καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀποφαίνεται ὅτι ἐκ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος οὐδὲν ὑπάρχει Συνταγματικὸν κώλυμα κατὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως Θεσσαλιῶν τσιφλικίων πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν εἰς μικροῖδιοκτητάς.

Ἄρθρον 25.

«Πρώτως νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν »παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ »νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον».

Ἄρθρον 35.

«Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς »καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς. διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ »νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ »νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ »ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν».

Ἄρθρον 36.

«Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος, μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς ὕδα »μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου, εἶναι ἄκυρος».

Ἄρθρον 37.

«Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν »Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ, ὅσας τὸ κρίνῃ εὐλογον· κηρύττει »αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔνκρξιν καὶ λήξιν »ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ »διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα, »προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ δια- »λαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων »ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς »τριῶν μηνῶν».

Ἄρθρον 38.

«Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀνα- »στήλῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, εἴτε ἀνα- »βάλλων τὴν ἔνκρξιν εἴτε δικόπτων τὴν ἐξεκκολούθησιν »αὐτῶν».

«Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ »ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφῇ κατὰ τὴν »Βουλευτικὴν Σύνοδον ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς».

Ἄρθρον 53.

«Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἐνεκὸν νόσου κρίνῃ ἀναγκάσαν τὴν σύστασιν Ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν. ἡ δὲ Βουλὴ, συνερχομένη, ἐὰν διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει Ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλούσης, ἐπίτροπον. διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Ἀντιβασιλείας ἐνεκὰ ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους».

Ἄρθρον 54.

«Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρῶ- »την τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν Σύνοδον διὰ τὰ »ἐντήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς »συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.»

«Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς Συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.»

Ἄρθρον 56.

«Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τουλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, οὐδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἧτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ᾔῃαι μικροτέρα τῶν 4)5 τοῦ κατωτάτου ἑρίου τῆς ἀπαρτίας.

»Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται».

Ἄρθρον 57.

«Οὐδεμίᾳ πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζη- »τηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχὴν, »δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διακόρους ἡμέρας.»

«Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν »σχέδιον παρὰπέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν »δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία »αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ δὲ τὴν

»ὕπο τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν, ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης
»πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζή-
»τησις εἰς διαφορὰς συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο
»τοῦλάχιστον ἡμέρας. Ἐξ ἐξαιρετικῶς ὁμως περιστάσεως δύ-
»ναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπείγουσαν,
»νὰ μὴ παρὰ πέμψη τυχὺν εἰς Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορί-
»σῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δ.ο κατ' ἄρθρον συ-
»ζητήσεων χρόνον.»

«Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ
»τροπολογίαι, ἡ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις
»οὐ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.»

«Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδίκων προπαρχακευα-
»σθέντων ὑπὸ ἐδικῶν Ἐπιτροπῶν, συσταθεῖσάν δι' ἐδικοῦ
»νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος τοὺς
»εἰρημένους κωδικὰς ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότα-
»σις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπείγουσα.»

«Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίη-
»σις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐ-
»τῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπακχορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν
»φορολογικῶν.»

Ἄρθρον 59.

«Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νό-
»μου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσχω-
»γικοῦ δασμοῦ ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς
»ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ
»προτάσεως νόμου ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
»νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως
»τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.»

Ἄρθρον 60.

«Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ Συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ
»τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρα-
»τιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ
»ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ
»τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους
»πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀ-
»πολογισμὸν.»

«Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς
»τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ
»ὕπο ἐδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ
»κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς
»Βουλῆς ὁριστέα καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ'
»Ἐπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.»

«Ἐντὸς ἑτοὺς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκο-
»νομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν
»Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ ἐδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευ-
»τῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανο-
»νισμῷ αὐτῆς ὁρισθησόμενα.»

Ἄρθρον 61.

«Μισθός, σύνταξις, χορηγία, ἢ ἀμοιβή οὔτε ἐγγράφεται
»ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ
»ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου ἐδικοῦ νόμου.»

Ἄρθρον 66.

«Ἡ Βουλὴ σύγκαιτα ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ
»νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι'
»ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.»

«Αἱ Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται
»ταῦτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.»

Δήλωσις ἐρμηνευτικὴ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 66.

«Ἡ Διπλῇ Βουλῇ ἀποφάνεται ὅτι ὁ νόμος δύναται νὰ
»καταστήσῃ υποχρεωτικὴν τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δι-
»καιώματος.»

Ἄρθρον 67.

«Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μό-
»νον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.»

Ἄρθρον 68.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περι-
»φερίας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσ-
»μοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὁμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βου-
»λευτῶν δύναται νὰ ἢ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήντα.»

Ἄρθρον 69.

«Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη,
»ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. Ἄρα δὲ
»τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσε-
»ται ἡ ἐνεργεῖα γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσ-
»σάρκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν
»τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τα-
»κτικὴν Σύνοδον, μόνον ἐὰν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς
»δὲν ἐξεπληρώθησιν διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλο-
»γῶν τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὁριζόμενα.»

«Ἐδρα βουλευτικὴ κενωθεῖσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος
»τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλι-
»πόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ
»τῶν βουλευτῶν.»

Ἄρθρον 70.

«Ὅπως ἐκλεγῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι
»πολίτης Ἑλλην, ἔχων συ. πεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν
»πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

«Βουλευτὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκ-
»πίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγεί-
»ρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων ἀποφασίζει ἡ
»Βουλὴ.»

Ἄρθρον 71.

«Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν
»ἐνεργείᾳ, δῆμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑπο-
»θηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν
»δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτη-
»θῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψη-
»φίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα
»πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διεθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου
»διοικητικοῦ ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλ-
»λήλου ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπο-
»λαυσῶν ἐδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορη-
»γήσεως δυνάμει ἐδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα
»τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκά ἡμε-
»ρῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νὰ
»δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώ-
»ματος ἢ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς
»τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ
»ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον
»τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.»

Ἄρθρον 72.

«Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι εἰσδησίᾳ τῶν ἐν τῷ
»προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔρ-
»γων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώ-
»ματος.»

Ἄρθρον 73.

« Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἑλλείψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετειῶν τοῦ Κράτους. Ἡ κληρώσις ἐνέργεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ, τὴν προεδρείαν δὲ δι' εἰδικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἡ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὁρίσθησονται διὰ νόμου. »

« Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ Βουλευτοῦ. »

Ἄρθρον 75.

« Οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων. »

Εἰς τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἐξοδα παραστάσεώς πρόσθετος ἀποζημίωσις δραχμῶν διακοσίων πενήτηντα μηνιαίως.

Οὐδενίᾳ ἄλλῃ ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδενίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. »

Ἄρθρον 76.

« Ἐν ἀπουσίᾳ Βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ Συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίαν. »

Ἄρθρον 80.

« Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὑπερπροεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων

ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων Ἀρεοπαγιτῶν, Ἐφετῶν καὶ Προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα. »

Ἄρθρον 82

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως :

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν Διαταγμάτων.

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῷ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητοῦ.

γ') Ἡ κατ' αἵτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαύοντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παρέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ Διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἧς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ Διάταγμα καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασάλευτως, ὡς ἐκείναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας, τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν ἁγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον· ἡ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ὅσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τῶν· μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' ἐιδικῶν νόμων εἰσαγομένων ἐιδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅπότεν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἡτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἐδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλ-

ληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παρακρήμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσει ὀριζομένη διὰ δικαστικὸν βουλευμάτος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλάκισις δύναται νὰ παραταθῇ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 7.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχὰς ὑποχρεομένους εἰς ταχείαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφὸν ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἣν ἡ ἀναφορὰ ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσύχως καὶ ἀόπλως· μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν, ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπικρατῇ κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους, τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμός τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἕνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ κατακρήσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἐκατόν.

*Άρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ ἐλληνικοῦ ἐδάφους.

*Άρθρον 14.

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχες ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσειν ἡ κατάσχες μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἕνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ· ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἡ κατάσχες αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἡ δημοσίευσιν εἰδήσεων ἢ ἀνακινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάσχαιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικὸν ποσοδ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας Ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδόσις ἐφημερίδων.

*Άρθρον 15.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

*Άρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ἐποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἰδρυαῖς ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

*Άρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὥπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρὸς κλήσιν τοῦ δικαίου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου, μὴ ἐπιτροπινῆς τῆς κατολήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱαματικῶν καὶ βεδόντων ὑδάτων.

*Άρθρον 18.

Αἱ βράσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Ὁ πολιτικὸς θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐντὸς τῶν συνθέτων, καταργεῖται.

*Άρθρον 19.

Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποιήσας πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

*Άρθρον 20.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαράβιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

*Άρθρον 21.

Ἀπασα αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ Ἔθνους, ἐνεργοῦνται δὲ καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

*Άρθρον 22.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

*Άρθρον 23.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνασκει τοῦτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

*Άρθρον 24.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα ἀξίωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

*Άρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

*Άρθρον 26.

Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

*Άρθρον 27.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

*Άρθρον 28.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

*Άρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

*Άρθρον 30.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν εἶναι προσηγορευμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος· ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὄρκον.

*Άρθρον 31.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

*Άρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν τοῦ Κράτους, ἀρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινώνει δ' αὐτάς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφίσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἑλλήνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

*Άρθρον 33.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γίνῃ

ἄνευ νόμου. Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερὰ.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς βαθμούς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπαλλήλον εἰς μὴ νεομοθετημένην θέσιν.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαίρῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ, ὅσκις τὸ κρίνει εὐλόγον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐνάρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἐνάρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολή τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγενομένους ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δὲ, καὶ νὰ χορηγῇ ἄμνηστιαν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ νόμον, ἡ δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α' ἑτήσια χορηγία, ἐν ἣ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρῆφιν Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθέν ποσόν, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομύριον καὶ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' ἀβῆθῃ μετὰ δεκαετίαν διὰ νόμον.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ρητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάδοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαιτέροι νόμοι.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 45.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά· καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τὰς πρῶτοτοκίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47.

Ἡς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰασθῆποτε Ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐν ἡλικίᾳ κατὰ τὸ δέκατον ὀγδόον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπεληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὁμνῶει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεβούσῃ βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος ἢ ἀπὼν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὀρισμένος, ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνταγματικὴ βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου. Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ τῆς ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐάν, ἀποδιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνήλικος, ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποδιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς ἀποδικαίως. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνελίκου Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματός.

Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει προσωρινῶς διὰ φανεράς ψηφοφορίας ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματός, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν ὄνματι τοῦ ἔθνους τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως· ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἐν μετὰ τῆς Βουλῆς συνεργούμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53.

Ἐάν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρίνῃ ἀναγκάσιαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦτου εἰδικὸν νόμον. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἡ δὲ Βουλὴ, συνεργουμένη, ἐάν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορη-

σάντων αναγνώριση τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασιλέα καί, χρείας καλούσης, ἐπιτροπὸν, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτερός νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἐνεκεν ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

* Ἀρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

* Ἀρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

* Ἀρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μὴ δὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

* Ἀρθρον 57.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχήν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχήν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὅμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπεύγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἡ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδίκων προπαρασκευασθέντων ὑπὸ ἐιδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' ἐιδικῶν νόμων, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπεύγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποιήσις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

* Ἀρθρον 58.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς Ἱπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οἷτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ διδῶσι διασαφήσεις, ὡςάκις ζητηθῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίσῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς.

* Ἀρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν

Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

* Ἀρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀπ' οὗ δ' ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' Ἱπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησόμενα.

* Ἀρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή οὕτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὕτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου ἐιδικοῦ νόμου.

* Ἀρθρον 62.

Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὅπωςδήποτε ἐξετάζεται ἔνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

* Ἀρθρον 63.

Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος· τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτὴς τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

* Ἀρθρον 64.

Οἱ βουλευταὶ ὁμνῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὸν ἐξῆς ὅρκον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἀλλόθρησκοι βουλευταὶ ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος» ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

* Ἀρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

* Ἀρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιτα ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγμένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἔχοντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

* Ἀρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

* Ἀρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας

προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

* Ἀρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἀρθρῷ 60 ὀριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικῆς κενωθείς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

* Ἀρθρον 70.

Ὅπως ἐκλεγῇ τις βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγειρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

* Ἀρθρον 71.

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δῆμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμισθοῦ νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπάλληλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαυσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ἀφείλουσιν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

* Ἀρθρον 72.

Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

* Ἀρθρον 73.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἴτε εἰς ἑλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρισθῆσονται διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

* Ἀρθρον 74.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν ἑκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

* Ἀρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσεις, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἑξῶς

παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημιώσις δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἀποζημιώσει παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

* Ἀρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἑκάστην συνεδρίαν.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

* Ἀρθρον 77.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

* Ἀρθρον 78.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἰσοδὸν ἐλευθερίαν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὁσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον. Ψηφοφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶναι μέλη αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

* Ἀρθρον 79.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικῇ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

* Ἀρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρονομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιτῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

* Ἀρθρον 81.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἄνωτέρω διατάξεις μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

* Ἀρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων.

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῷ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

δ') Ἡ ἄνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

* Ἀρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

* Ἀρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἥς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτική διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικά καὶ ἑκτακτά. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὁρίζομενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἑκτακτῶν μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἑκτακτά μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκείνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύναται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὁριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδοῦ ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἐτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμπίθαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰονδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ· ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνᾶσκησης τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 87.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεοπαγίται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελίων, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ παύθωσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκες εἴτε ἐνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὀρίσει τρόπον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἔμμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένων.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτά-

του Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνωτάτον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτά δικαστήρια ὑφ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκὲν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιτορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πάσας ἡ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἀδεῖα τῆς Βουλῆς ἐκδίδομένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσυπογεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἐτι ἐληγξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ διμηνον, ἂν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδεῖα πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 92.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιοι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ᾗθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστά ᾗθη ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἡτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 94.

Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 95.

Τὰ πολιτικά ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡς αἱ ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρον 96.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειψῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου, μὴδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 99.

Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 100.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, ὅφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' αἷς ἐιδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικά δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἐιδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναρρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαίτερος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμον.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδότησεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται, ἄνευ ἐιδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται πρὸςφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ἐιδικῶς ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαίρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαίτεροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.

Ἄρθρον 103.

Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐιδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίσῃ τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδεμία δ' ἄλλη ἄδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου

καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὁλοκληρίου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλληγ, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθοράν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 108.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκληρίου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡς αἱ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀριζούσης ἐιδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένης ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφαστώσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν πρῶτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 109.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 110.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' ἐιδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

Ἄρθρον 111.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφισροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

22 Jan 1911

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ θρησκείας

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἡ ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθοράν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρσάλευτα, ὡς ἐκείναι, τὸς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνες καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας, τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ἑλὼν τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν ἁγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τοῦτου ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τῶν μόνον δὲ πολίται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνες τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαράβιαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτεν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένων τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ κοινοποιημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐν-

Dec 107.

+

f
H

ΑΜΗΤΑΙΝΥΣ ΣΟΔΑΛΛΕ ΖΗΤ

πλάματος συλλήψεως κρατηθείς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῶν ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύνανται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσῃ ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευμένου, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἡ προφυλάκις δύναται νὰ παραταθῇ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 7.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐκάστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηρεῖν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχὰς ὑποχρεοῦμενας εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγράφον ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἡ ἀναφορά ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑπεβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἰσόχως καὶ ἀόπλως μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν, ἂν ὥς ἐκ τούτων ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα ταῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν.

Συνεταιρισμός τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμίᾳ κατ' οἶκον ἐρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ διὰ καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ κατὰ χρήσιν τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῶν ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἐκατόν.

Ἄρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος ἄργυρώνητος ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεόθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ ἐλληνικῷ ἐδάφους.

Ἄρθρον 14.

Ἐκάστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ

διὰ τοῦ τύπου τῶς στοιχειοθετοῦν τοῦ, τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡςχῶς ἡ κατάσχες ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσίευσως εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσειν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἐνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης περιστάσεις, ἐναντὶ ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσδαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ οἱ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἡ κατάσχεσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθὲν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται καθ' ἓν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδίωξεως, ἡ δημοσίευσις ἐιδίσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ἐχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάσχεσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμων δημοσιευμάτων ἀναφερομένων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἑλληλεγγῶς ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνὸρβωσιν πάσης τραγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικὸν ποσὸν, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν ἐραγμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 15.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώτης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ἰσχυρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεὰν ἐπὶ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ τρώσωπα ἢ ἱδρύσεις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσγκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπειγούσης δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτῆτος, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίρουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱερματικῶν καὶ μενῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Ὁ πολιτικὸς θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέτων, καταργεῖται.

Ἄρθρον 19.

Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαρά-
βιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 21.

Ἀπασαί αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ ἔθνους, ἐνεργούν-
ται δὲ καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 22.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ
τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 23.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βου-
λὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνασκει τοῦτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 24.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορώσα ἀξίῃσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προῦ-
πολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος
προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παρα-
χόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς
τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

Ἄρθρον 26.

Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθε-
τικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται
δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ
δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως

Ἄρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβί-
ατον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρον 30.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν
δὲν εἶναι προσηγορευμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ,
ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος ἐν
περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς
τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπα-
γράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ
νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προ-
έδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὕτως, ρηορισθεὶς ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὅρκον.

Ἄρθρον 31.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἀρχεὶ
τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον,
συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνα-
κοινώνει δ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασα-
φήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ
ἐπιτρέψωσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι
περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας δια-
τάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι
ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀπομικρῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν
ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 33.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ γῶρας δύναται νὰ γίνῃ
ἄνευ νόμου. Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δὲ-
γνύται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπογέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ

καυτικούς βαθμούς, διορίζει και παύει ωσαύτως κατά νόμον τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους, ἐκτὸς τῶν κατὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαίρεσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

Η. 672

Ἄρθρον 35.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαίρεσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἀπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δέ, ὡς ἂν κρίνῃ εὐλόγον· κηρύττει αὐτοπρεσβύτως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπαξ μόνον νὰ ἀναστεύῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτον τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἀνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίξῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγενομένους ποινάς, ἐξαίρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δέ, καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἡ δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α' ἑτησίᾳ χορηγία, ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρῆγν Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθὲν ποσόν, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἐν ἐκτομύριον καὶ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξηθῇ μετὰ δεκαετίαν διὰ νόμου.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ δημοσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ρητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάγοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαιτέροι νόμοι.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας

Ἄρθρον 45.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώ-

ματα είναι διαδοχικά· καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τὰς ἐξιν πρωτοταξίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τοῦτ' συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου-τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ προσέβῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰασδῆποτε Ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὀγδοοεῖτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὁμνῶει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαλαβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντός δύο μηνῶν τὴν Βασιλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἐν περιπτώσει ἀποθιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος εἴναι ἀνῆλικος ἢ ἀπὼν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἢ ὁρισμένος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνταγματικὴ βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου. Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει καθορίσει τὰ περὶ τῆς ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐάν, ἀποθιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἴναι ἀνῆλικος, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποθιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλικος διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χρείαν τῆς, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνῆλικου Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἴναι πολίτης ἑλλήν τῷ ἀνατολικῷ δόγματι.

Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει χρείας τοῦ Θρόνου, ἢ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει προσωρινῶς διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας ἀντιβασιλέα πολίτην ἑλλήνα τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως· ἐντός δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἐν μετὰ τῆς Βουλῆς συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοναψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53.

Ἐάν ὁ Βασιλεὺς ἕνεκα νόσου κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦτου εἰδικὸν νόμον. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἴναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴ, συνερχόμενῃ, ἐάν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορούντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλοῦσας, ἐπίτροπον, διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιδασιλείας ἐνε-
χεν ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ
μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα,
ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρό-
τερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι
βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος
τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύν-
ναι ὅμως νὰ διασχευθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν
δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ
συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν
ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζητήσις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ
εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας
πυλάρχιστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐ-
τῆς, ὅδ' ἂν ἀποφασισθῇ τι ἄνευ ἀπώλυτον πλειονοψηφίας τῶν
παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρο-
τέρα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 57.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ
καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχήν, δις δὲ
κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον
παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπείμνη
πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐκτεταθείας· μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξε-
τασιν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας,
ἐπακολουθεῖ ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριά-
σεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο πυλάρχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαι-
ρητικὰς ὅμως περιπτώσεσι δύναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν
πρότασιν κατεπείγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἐπι-
τροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μετὰ τῶν δύο
κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκαὶ τρο-
πολογίαι, ἡ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ
ψηφισθὲν τοπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὥς ἐτροπολογήθῃ.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδικῶν προπαρασκευασθέντων
ὑπὸ ἐδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' ἐδικὸν νόμον, δύναται
νὰ γίνῃ δι' ἰδιαίτερου νόμου κυρουμένου τοὺς εἰρημένους κώδι-
κας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ
κηρυχθῇ κατεπείγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὅφι-
σταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὅλῳ
ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 58.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ
νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφορὰ ὅμως πα-
ρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γρα-
φεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς Ὑ-
πουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οὔτινες
εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διαταφῆσεις, ὁσάκις ζητηθῶσι, καὶ
δύναται νὰ διορίσῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πρα-
γμάτων ἐπιτροπὰς.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου.
Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσπραγτικοῦ δασμοῦ,
ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν

Βουλὴν καταθέσας τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τῶν ῥητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

Ἄρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει γὰρ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' ἑπταήμερον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἑτοῦς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορήγια ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἀνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου ἐιδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 62.

Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὅπωςδήποτε ἐξετάζεται ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Ἄρθρον 63.

Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἀνευ ἀδείας τοῦ σώματος· τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακοῦργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτὴς τύχῃ διατελὼν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρον 64.

Οἱ βουλευταὶ ὁμνῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν ἐξῆς ὅρον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἀλλόθρησκοι βουλευταὶ ἀντὶ τῆς ἐπιλήσεως «ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος» ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιτα ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

*Αρθρον 68.

Ο αριθμός των βουλευτών εκάστης εκλογικής περιφέρειας προσδιορίζεται διά νόμου αναλόγως του πληθυσμού αυτής. Ουδέποτε όμως ο αριθμός του όλου των βουλευτών δύναται νά ᾖ ἐλάσσων των ἑκατὸν πενήκοντα.

*Αρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας των γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας των ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθοῦσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας των ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἀρθρῷ 60 ὀριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικὴ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς των ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ των βουλευτῶν.

*Αρθρον 70.

Ὅτις ἐκλεγῇ τις βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νά εἶναι πολίτης ἑλλην, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτὴς στερηθεὶς των προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐχειρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

*Αρθρον 71.

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύνανται νά ἐκλεχθῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως των ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμπίδαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμέσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαυστῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ των κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νά δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ των ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύνανται νά καθιερώσῃ τὸ ἀσυμπίδαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

*Αρθρον 72.

Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε των ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

*Αρθρον 73.

Ἡ ἐξελέγξις καὶ ἐκδίκασις των βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κήρους των ὁποῖων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἑλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων των μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ των Ἐφετειῶν τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ των κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρισθῆσονται διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

*Αρθρον 74.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ των βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν εκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

*Αρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀπο-

Τημίωσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἐξόδα παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημίωσις δραχμῶν διακοσίων πενήτηκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμία ἄλλη ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονος τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἅνυ ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 77.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς βασιλικῆς αἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 78.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὁσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον· φηγοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶναι μέλη αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 79.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικῇ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργούς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρονομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγитῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 81.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων·

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῶν διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ·

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα·

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαύοντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικά διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢ παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτική διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικά καὶ ἑκτακτά. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὀριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν πικτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἐπτὰ οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἑκτακτῶν μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἑκτακτά μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῃ ὀριζομένῃ ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικὸν διάταγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκτείνονται δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύναται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὀριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδοῦ ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἐτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμπίθαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ ἄλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσχσις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσαι τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας

Ἄρθρον 87.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεοπαγίται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόδοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοί πταισματοδίκαι, γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἐνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὀρίζει τρόπον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἢ δὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ, ἢ δὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου ἐδικαῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐμισθοὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένων.

*Άρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

*Άρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοδότητος ἢ μονιμότητος, τοποθετοῦνται, μετετίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσχηγέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

*Άρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἵονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσαι διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκὸν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως τὰς τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰς τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας καὶ τὰς τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος, ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐκδιδόμενου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος προσωπογεγραμμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ Β. Διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ άρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων, πρακτικῶν μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρας τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ διμήνον, εἰς τὴν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἢ ἰσχύς αὐτῶν ἀδείῃ πάλιν τῆς Βουλῆς.

*Άρθρον 92.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστά ἤθη ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τοῦτου ἀπόφασιν.

*Άρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἡτιρολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

*Άρθρον 94.

Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

*Άρθρον 95.

Τὰ πολιτικά ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡςάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

*Άρθρον 96.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἐμμισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

*Άρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

*Άρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόδοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ άρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὀποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηχοστοῦ πέμπτου,

ὅδὲ κατώτερον τοῦ ἐξεγκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 99.

Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 100.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαρῆκεναι εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, ~~καθ~~ ὡς δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλην ἐκείνων, δι' ὧς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι δικηκτικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναρρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάρχοντα ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλην δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δύναμις δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται, ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται πρὸς φύγῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ~~ἐπιτρόπος~~ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ· καὶ ὁ ~~γενικός~~ ~~ἀιευ-~~ ~~θυντής~~ τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.

Ἄρθρον 103.

Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πεντάμελὸς εἰδικῶν δικαστηρίου, συγκροτούμενου καθ' ἕνα ὁ νόμος ὀρίζει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδέμιν δ' ἄλλῃ ἁδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο με-

Η' 5'

16
1/2
1/4/8

λῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Υπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαίρουται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποῖου, εἴτε ὁλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλλην, δυνάμενος φέρειν ὅπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκληροῦ τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὅσας: ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίαν πράξιν, ὁρίζουσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζουμένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένης ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως, διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ὅψειν Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 108.

Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 109.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· τὸ δὲ Υπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Πᾶσα ψηφισμένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

Ἄρθρον 110.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

25 Mar 1911.
 No
 Lic

Chig. bpa

272

H B' Praderpinneri Boufi von Effi von.

Κέντρον τῆς ἀνατολικῆς αἰτίας ἐφοβία ἐστὶν ἡ μὴ συμπερι-
 ῥωγὴ τοῦ ὑποκείμενου,

Englisch:

ὡς κατὰ τὴν μενομένην τὴν ἀντὶ ἀναδείξεως τοῦ συγγραμματος
 μεταρρυθμισθεῖσαι ἡ ἀποδεχθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευ-
 τεράς τοῦ ἀρθροῦ 1, μεταδεχόμενος εἰς ἀρθρον αὐτοτελὲς τὸ ἀριθμὸν
 107, τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἀρθροῦ 2 ἡ τῶν ἀρθρῶν 5, 6, 9,
 11, 12, 14, 16, 17, 25, 34, 36 ἕως 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66
 ἕως 69, 70 ἕως 73, 75, 76, 80, 82 ἕως 86, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98,
 101 ἕως 106, 107, μεταρρυθμίσαντος τὸ ἀριθμὸν 108, ^{ἡ ἀντὶ ἀναδείξεως τοῦ συγγραμματος} 109, μεταρρυθμίσαντος
 τὸ ἀριθμὸν 110, ὥς ἔστι ἐνφυγισθῆναι, τινθέντα εἰς ἐνέχυρον ἅμα τῇ
 ἐνδοσίᾳ τοῦ γραμμικοῦ φυγισμοῦ καὶ δι' ἐμπρόθεσιν τῶν γραμμικῶν
 τῆς ἐνφυγιστικῆς αὐτοῦ, ὥς κατωτέρω ἔσονται, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας, κατὰ
 τὸ φυγισμὸν τῆς 21 Μαρτίου ἐνεστώτος ἔτους, ποιοῦντάς τε διατάξεις
 τοῦ ἀρθροῦ 3, ἔχοντας οὕτως:

(Πρώτα να α' διαβ' τα άρθρα 2, 3, 5 αρ. 5^ο έτος)

Τὸ πρῶτον τῆς ἀποστολῆς ἐστὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς
Κορινθίων, ἐν ᾗ ἵσταται ἡμεῖς ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνθρωποις ἐκδόσεως αὐτοῦ,
αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατὰ ἄνθρωπον ἀναστραφέντες ἀναστρέψονται πάλιν, ὡς
ἀποστολὴν ^{ἐστὶν ἡμεῖς} ~~ἡμεῖς~~ ^{ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ} ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος
τῶν ἀποστόλων ἁπάντων, ἐν οἷς καὶ τὰ ὅσα ἀριθμοῦν 81, 109 καὶ
111 ^{ἀριθμοῦν 82, 103 καὶ 110} ~~ἡμεῖς~~ ^{ἡμεῖς} ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~ ^{ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ} τῆς ἐκκλησίας
τῆς Κορινθίων, ἐν ᾗ ^{ἡμεῖς} ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~ ^{ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ} ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~ ^{ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ} ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~ ^{ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ}
τῶν ἀποστόλων ἀναστρέψονται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐκκλησίας.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ἡ Διπλῇ Βουλῇ λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Κρεσταίνων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας ὅπως προβῇ διὰ ψηφίσματος εἰς αὐθεντικὴν ἐρμηνείαν τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἀποφαίνεται ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει Συνταγματικὸν κώλυμα κατὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τσιφλικίων ὅπουδῆποτε τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν ὑπάρχῃσι τοιαῦτα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου.

Δημ. Κανελλόπουλος
βουλευτῆς Μεσσηνίας

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων
Ψηφίζει

Ἡ ἐννοία τοῦ ἄρθρου 77 εἶνε ὅτι οὐδὲν μέλος τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἢ τῶν οἰκογενειῶν τῶν Βασιλοπαίδων δύνανται νὰ διορισθῶσιν Ὑπουργοί.

Ἀθῆναι, 24 Μαΐου 1911.

Ὁ πλήρ. βουλευτῆς
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
Σπ. Θεοδωρόπουλος

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ υποβληθέντος ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Τσιριμώκου.

«Οἱ ἀπὸ τοῦ 1906 καὶ ἐντεῦθεν θέσαντες υποψηφί-
τητα ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀποστρατείαν
τῶν οἱ μὴ ἔχοντες συμπληρώσει 25ετῇ ὑπηρεσίαν λαμβά-
νουσιν ἐκείνην, ἣν θὰ ἐλάμβανεν ἅμα συμπληρώσει 25ετῇ
τοιαύτην, συμφώνως τοῖς κειμένοις νόμοις».

Ἀθῆναι 4 Ἀπριλίου 1911.

Ὁ βουλευτῆς Ἀχαΐας
Δ. Γκλαβᾶς

124.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ἡ Β' Αναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀσχοῦσα τὴν πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐξουσίαν αὐτῆς.

Ψήφισε

Ἄρθρον 1. Ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ Β. Διατάγματος κηρύξεως τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Βουλῆς θέλουσιν ἐνεργηθῇ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς συγκρότησιν νέας Βουλῆς, ἥτις θέλει συγκληθῇ ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς Βουλευτικῆς περιόδου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει μέχρις αὐτῆς ἐκδοθῇ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Συντάγματος ὁργανικὸς τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου νόμος, θέλει γίνεαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου διακείμενος ἐν ὁλομειείᾳ καὶ κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τῆς ψηφίσεως νόμου οἰκονομικοῦ εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν δαπανῶν τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἀναθεωρηθὲν ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ἰσχύουσιν οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγενεστέρου ἁρθροῦ τοῦ Συντάγματος ὑφιστάμενοι ἐπὶ τούτου νόμοι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ συμπλήρωσις τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κενῶν θέσεων γενήσεται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ψηφίσματος διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐρετείων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς Βουλευτὰς τῆς Διπλῆς Βουλῆς καταβληθήσονται λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπὸ τῆς 8ης Ἰουλίου 1911 καὶ ἐφεξῆς διάρκειαν αὐτῆς δραχμαὶ 200 μὲν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντας, δραχμαὶ δὲ χίλια εἰς τοὺς λοιπούς. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ μέχρι τέλους 1911 χρονικὸν διάστημα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῃ Μαΐου 1911.

Handwritten notes in Greek script, including phrases like "ἡ β' ἀναθεωρητικὴ βουλὴ" and "ἐξουσίαν αὐτῆς".

Handwritten notes in Greek script, including dates and references like "1911" and "Μαΐου".

Κυρίως 27 Μαΐου 1911

Handwritten notes in Greek script at the bottom left, including "Καν. 55" and "ἡ β' ἀναθεωρητικὴ βουλὴ".

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ ὑποβληθέντος
ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Τσιριμώκου.

Οἱ ἐκθέσαντες Βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα ἐν μιᾷ
τῶν δύο τελευταίων ἐκλογῶν τῆς Ἀναθεωρητικῆς
Βουλῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν - βαθμοῦ κατωτέρου
τοῦ Συνταγματάρχου — τίθενται αὐτεπαγγέλτως εἰς
ἀποστρατείαν, ἐὰν ἔχωσι συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς
σύνταξιν κεκατονισμένον χρόνον, λαμβάνοντες τὸν
βαθμὸν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου
βαθμοῦ.

Δι' ἐκείνους δὲ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν τὸν πρὸς σύν-
ταξιν συμπεπληρωμένον χρόνον καὶ ἐξέθησαν ὑποψη-
φιότητα δὲν ἰσχύει ὁ νόμος ΓΡΓ' τῆς 28 Μαΐου
1906 ὑποχρεοῦνται ὅμως οἱ ἐκ τούτων ἐκλεγέντες
Βουλευταὶ νὰ ἐπανέλθωσι εἰς τὸ Στράτευμα ἐντὸς
μηνὸς παραιτούμενοι τοῦ Βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Οἱ μὴ ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ Στράτευμα ἐντὸς
μηνὸς ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΓΡΓ' τῆς 28
Μαΐου 1906.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1911.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀχαϊολήιδος
Λουκᾶς Φλαμῆς

926
ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀ-
σχοῦσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ
μεταρρύθμισιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ
Συντάγματος.

Ψηφίζει

Τὴν ἀναστολὴν τῆς μονιμότητος ἐπὶ μῆνας τρεῖς
ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος τῶν μελῶν τῶν ἀπαρ-
τιζόντων τὰ διάφορα ἀποκεντρωτικὰ συμβούλια τῶν
διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους, πρὸς δὲ καὶ πάντων
τῶν οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1911.

Οἱ Βουλευταὶ

Διον. Γκλαβᾶς Ἀχαΐοῦλιδος

Ν. Δελακοβίας Ἀργολιδοκορινθίας

‘Η Β’ Αναθεωρητική Βουλή τῶν Ἑλλήνων.

Ἀσκοῦσα τὴν ἀναθεωρητικὴν αὐτῆς ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος,

Ψηφίζει

Αἱ κατὰ τὴν γενομένην ὑπ’ αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθεῖσαι καὶ προστεθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 1, μετατιθεμένης εἰς ἄρθρον αὐτοτελὲς ὑπ’ ἀριθμὸν 107, τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἄρθρων 5, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 25, 34, 36 ἕως 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66 ἕως 69, 70 ἕως 73, 75, 76, 80, 82 ἕως 86, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98, 101 ἕως 106, 107, μετατασσομένου ὑπ’ ἀριθμὸν 108 καὶ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 109, μετατασσομένου ὑπ’ ἀριθμὸν 110, ὡς ἥδη ἐψηφίσθησαν, τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προκειμένου ψήφισματος δι’ ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, ὡς κατωτέρω ἔπονται, μετὰ καὶ τῆς ἥδη, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 21 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, προισχυσάσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3, ἔχονται οὕτω :

(Ἐνταῦθα κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 2 § 2, 3, 5 κλπ. ὡς ἄνω).

Τὸ προκείμενον ψήφισμα δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἔτη ἐκδόσεως αὐτοῦ, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατ’ ἄρθρα ἀναγεγραμμέναι συνταγματικαὶ διατάξεις, συναρμολογηθεῖσαι μετὰ τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Συντάγματος παραμεινάντων ἀμεταβλήτων ἄρθρων, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ’ ἀριθμοὺς 81, 109 καὶ 111 μεταταχθέντα (πρόην 82, 103 καὶ 110), συνδημοσιευθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἓν ὅλον σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχικῶς τεθειμένην ἐπικεφαλίδαν τοῦ Συντάγματος.

ψφ. 23 Μαΐν 1911

ἡμ. ὁ ἐκδ. ὡς
ἡμ. ὁ ἐκδ. αὐτὸς
ΕΚ
ἡμ.

‘Η Β’ Αναθεωρητική Βουλή τῶν Ἑλλήνων.

Ἀσκοῦσα τὴν ἀναθεωρητικὴν αὐτῆς ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος,

Ψηφίζει·

Αἱ κατὰ τὴν γενομένην ὑπ’ αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθεῖσαι καὶ προστεθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 1, μετατιθεμένης εἰς ἄρθρον αὐτοτελὲς ὑπ’ ἀριθμὸν 107, τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἄρθρων 5, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 25, 34, 36 ἕως 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66 ἕως 69, 70 ἕως 73, 75, 76, 80, 82 ἕως 86, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98, 101 ἕως 106, 107, μετατασσομένου ὑπ’ ἀριθμὸν 108 καὶ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 109, μετατασσομένου ὑπ’ ἀριθμὸν 110, ὡς ἥδη ἐψηφίσθησαν, τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προκειμένου ψήφισματος δι’ ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, ὡς κατωτέρω ἑπονται, μετὰ καὶ τῆς ἥδη, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 21 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, προϋποθέσεως διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3, ἔχουσαι οὕτω :

(Ἐνταῦθα κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 2 § 2, 3, 5 κλπ. ὡς ἂν).

Τὸ προκείμενον ψήφισμα δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἐκδόσεως αὐτοῦ, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατ’ ἄρθρα ἀναγεγραμμέναι συνταγματικαὶ διατάξεις, συναρμολογηθεῖσαι μετὰ τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Συντάγματος παραμεινάντων ἀμεταβλήτων ἄρθρων, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ’ ἀριθμοὺς 81, 109 καὶ 111 μεταταχθέντα (πρῶτῃν 82, 103 καὶ 110), συνδημοσιευθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἓν ὅλον σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχικῶς τεθειμένην ἐπικεφαλίδαν τοῦ Συντάγματος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 126

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ

1911

Περὶ μεταβατικῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 27 Μαΐου 1911 ψήφισμα τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Α') Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ εἰρημένον ψήφισμα ὡς ἔπεται·

«Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀσκοῦσα τὴν πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐξουσίαν αὐτῆς

Ψ η φ ί ζ ε ι

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ Β. Διατάγματος κηρύξεως τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Βουλῆς θέλουσιν ἐνεργηθῇ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς συγκρότησιν νέας Βουλῆς, ἥτις θέλει συγκληθῇ ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς Βουλευτικῆς περιόδου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει μέχρις αὐτῆς ἐκδοθῇ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Συντάγματος ὀργανικὸς τοῦ ἐιδικοῦ δικαστηρίου νόμος, θέλει γίνεαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου δικάζοντος ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος εἰδικώτερον ὀρισθισόμενα.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τῆς ψηφίσεως νόμου οἰκονομικοῦ εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν δαπανῶν τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἀναθεωρηθὲν ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ἰσχύουσιν οἱ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ προγε-

νεστέρου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὑφιστάμενοι ἐπὶ τούτου νόμοι

Ἄρθρον 3.

Ἡ συμπλήρωσις τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κενῶν θέσεων γενήσεται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ψηφίσματος διὰ Β. διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς Βουλευτὰς τῆς Διπλῆς Βουλῆς καταβληθήσονται λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπὸ τῆς 8ης Ἰουλίου 1911 καὶ ἐφεξῆς διάρκειαν αὐτῆς δραχμαὶ 200 μὲν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντας, δραχμαὶ δὲ χίλια εἰς τοὺς λοιπούς. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ μέχρι τῆς 8 Ἰανουαρίου 1912 χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν νέων συνταγματικῶν διατάξεων ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων διέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ὡς εἶχε τοῦτο

πρὶν ἢ τροποποιηθῇ, ὡς καὶ τοῦ σχετικοῦ αὐτῷ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

*Ἀρθρον 6.

Διὰ τοὺς ἐκλεγέντας Βουλευτάς εἰς μίαν τῶν δύο τελευταίων Ἀναθεωρητικῶν Βουλῶν ἢ καὶ τοὺς ἐκθέσαντας Βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα διὰ τὰς ὡς ἄνω εἴρηται Βουλὰς Ἀξιωματικούς ἐν ἐνεργείᾳ δὲν ἰσχύει ὁ Νόμος ΓΡΓ' (3110) τῆς 28 Μαΐου 1906 μετὰ τὴν γενομένην μεταρρύθμισιν τοῦ ἀρθρου 71 τοῦ Συντάγματος. Διὰ τοὺς ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ Βουλευτάς ἢ διάταξις αὕτη ἰσχύει μόνον ἂν παραιτηθῶσιν οὗτοι τοῦ Βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ὁ νόμος 2EB' τῆς 15 Μαΐου 1882 περὶ τῶν εἰς τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐκτιθεμένων Ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ δὲν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος καὶ διὰ τοὺς ὑπὸ τὸ Κράτος αὐτοῦ ἐκθέσαντας Βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα, ἀνακηρυχθέντας ἢ μὴ ὡς ὑποψηφίους Βουλευτάς, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐκλεγέντας ἢ μὴ τοιοῦτους, οἵτινες δύνανται ἐφεξῆς νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν οἰαδήποτε ἐπαρχίᾳ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Β) Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρόν, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1911

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ι. Γρυπάρης
Ν. Π. Δημητρακόπουλος
Ἐμμ. Ρέπουλης
Ἀπ. Γ. Ἀλεξανδρῆς
Λ. Α. Κορομηλάς
Ἐμμ. Α. Μπενάκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1911.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΘΝΙΚΟῦ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

πιτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεσπαγῖται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικὸι πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπεργραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελίων, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἐνεκα πειθαρχικῶν παραπτώματων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἐμπίστους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνώτεροι ἐμπίστοι δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι, ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος, ἐκτὸς τῶν ὑπεργραμματέων, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔντακτα δικαστήρια ὑφ' οἷονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστήθωσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθενται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐκδιδομένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσυγγεγραμένου ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν εἴτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βα-

σιλικοῦ διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἶρεται αὐτοδικαίως μετὰ διμήνου, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδεία πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσὶν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλην ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἰσοῦ ἀριθμοῦ ἀρεσπαγιτῶν καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπαλλήλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἰσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλην δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαίρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ὑπουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπιτροπὸς παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Τεχνολογικῶν καὶ Τηλεγραφῶν.

Ἄρθρον 103.

Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεσπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ

Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας διακρίνονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίσει τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τούτου ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδεμία δ' ἄλλη ἄδεια ἀπαιτεῖται.

Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ πρωτοδικῶν, ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελέων.

Ἄρθρον 104.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὁλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 105.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 106.

Πᾶς Ἕλλην, δυνάμενος φέρειν ὄπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων.

Ἄρθρον 107.

Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκεῖνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραφθοράν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Β') Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθέριος Κ. Βενεζέλος

Τὰ Μέλη

Ἰ. Γρυπάρης

Ν. Η. Δημητρακόπουλος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Ἀπ. Γ. Ἀλεξανδρῆς

Α. Α. Κορομηλάς

Ἐμμ. Α. Μπενάκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1911.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Η. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον 108.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὅσας ἢ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ὁριστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 110 § β'.

Πᾶσα ψηφίζομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δ' εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικῶν ταύτης ψηφισμάτων.

τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ προκείμενον ψήφισμα δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατ' ἄρθρα ἀναγεγραμμένα συνταγματικὰ διατάξεις, συναρμολογηθεῖσαι μετὰ τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Συντάγματος παραμεινάντων ἀμεταβλήτων ἄρθρων, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμοὺς 81, 109 καὶ 111 μεταταχθέντα (πρῶτην 82, 103 καὶ 110), συνδημοσιευθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἓν ὅλον σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχικῶς τεθειμένην ἐπικεφαλίδαν τοῦ Συντάγματος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 127

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ

1911

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- Ψήφισμα** τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν κατ' ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθειῶν καὶ προστεθειῶν εἰς αὐτὸ διατάξεων..... 1
- Σύνταγμα** τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων..... 2

Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν κατ' ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθειῶν καὶ προστεθειῶν εἰς αὐτὸ διατάξεων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 23 Μαΐου ἐ. ἔ. ψήφισμα τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Α). Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ εἰρημένον ψήφισμα ὡς ἔπεται:

«Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀσχοῦσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος:

Ψηφίζει

Αἱ κατὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθεῖσαι καὶ προστεθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 1, μετατιθεμένης εἰς ἄρθρον αὐτοτελὲς ὑπ' ἀριθμὸν 107, τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 2 καὶ

τῶν ἄρθρων 5, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 25, 34, 36 ἕως 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66 ἕως 69, 70 ἕως 73, 75, 76, 80, 82 ἕως 86, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98, 101 ἕως 106, 107, μετατασσομένου ὑπ' ἀριθμὸν 108, καὶ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 109, μετατασσομένου ὑπ' ἀριθμὸν 110, ὡς ἥδη ἐψηφίσθησαν, μετὰ καὶ τῆς ἥδη, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 21 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους, προἰσχυσάσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3, ἔχουσαι οὕτως:

Ἄρθρον 2 § β'.

Τὸ κείμενον τῶν ἀγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον· ἡ

εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ τῆς προηγούμενης ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των· μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρως τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῇ, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνὸρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσῃ ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευμάτος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλακίσεως δύναται νὰ παραταθῇ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεομένους εἰς ταχείαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφοὺς ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἡ ἀναφορά ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ υποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγούμενην τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν.

Συνεταιρισμὸς τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἕνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ πρκαβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ κατὰχρήσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἐκατόν.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατὰσχέσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν ἡ κατὰσχέσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἕνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλουσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως, ἡ κατὰσχέσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευμάτος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ ἀπειλῇ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἡ δημοσίευσις εἰδήσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατὰσχέσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνὸρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας Ἕλληνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελουσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἡ ἱδρυσις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ιδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγούμενης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσας δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ιδιοκτήτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοί νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ιδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱαματικῶν καὶ ἱερόνων ὑδάτων.

Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

"Αρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

"Αρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δέ, ὡςάκις τὸ κρίνει εὐλογον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

"Αρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλων τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολουθήσιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

"Αρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρίνει ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τούτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴ, συνερχομένη, ἐὰν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλούσης, ἐπιτροπὸν, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἰδιαιτερός νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἔνεκεν ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

"Αρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 38 ἀναστολῆς.

"Αρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

"Αρθρον 57.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπαξ μὲν κατ' ἀρχήν, δις δὲ κατ' ἀρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχήν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμφθῃ πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέτασιν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἡ κατ' ἀρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὅμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ, κηρύσσουσα τὴν πρότασιν κατεπεύγουσαν, νὰ μὴ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς ἐπιτροπὴν καὶ νὰ περιορίσῃ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κατ' ἀρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ τροπολογίαι, ἢ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδίκων προπαρασκευασθέντων

ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθεισῶν δι' εἰδικοῦ νόμου, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυρούμενος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ. Ἡ περὶ τοιούτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ κατεπεύγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

"Αρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

"Αρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτήσιᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' ὃν Ὑπουργεῖον δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἑτοῦς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησάμενα.

"Αρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή οὔτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

"Αρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιτα ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγμένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

"Αρθρον 67.

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

"Αρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ἢ ἐλάσσων τῶν ἐκατὸν πενήκοντα.

"Αρθρον 69.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν· ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἀρθρῷ 60 ὁριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικῇ κενωθείσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

"Αρθρον 70.

"Οπως ἐκλεγῇ τις βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης ἑλλην, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτὴς στερεθῆς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγχειρομένων περὶ τούτου ἀμφισθητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

"Αρθρον 71.

"Εμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δῆμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμισθοῦ νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαυστῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὅκτῳ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

"Αρθρον 72.

Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

"Αρθρον 73.

"Η ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφεσίων τοῦ Κράτους. Ἡ κληρώσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπά, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὁρισθῆσονται διὰ νόμου.

"Η ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

"Αρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἑξῶς παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημιώσις δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἀποζημιώσεως παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

"Αρθρον 76.

"Εν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἂνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἰκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

"Αρθρον 80.

"Η Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ

τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιδῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὁριζόμενα.

"Αρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων.

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῷ διαφορῶν ἀμφισθητουμένου διοικητικοῦ.

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπκλαυόντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

"Αρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλόμενας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

"Αρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἂνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

"Αρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικά καὶ ἑκτακτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὁριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἐκτάκτων μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἑκτακτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

"Αρθρον 86.

Τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκεῖνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύνανται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἐνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὁριζομένων, θὰ θεωρηθῇ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἐτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ ἄλλ' οὐδέ-